

И отново празник за балчиклии и техните гости!

Оркестърът на Бургаската държавна опера с диригент маестро Йордан Дафов.
Фото: Георги ЙОВЧЕВ

На 30 март в препълнената голяма зала на нашето читалище "П. Хилендарски-1870" Бургаската държавна опера ни поднесе поредната приятна изненада. Знаем бургазлии от участието им в Балчишките дни на класиката, "Леята на Чарли", "Графиня Марица" с любимката ми Валентина Корчакова. Този път събитието бе "Уестсайдска история" от Ленард Бърнстейн, написана през 1957г. Тя е заимствана от "Ромео и Жулиета" на У. Шекспир, за враждата на родовете Монтеки и Капулети. Но този път в американска версия - за любовта, пламнала от пръв поглед между Тони/приятел на Риф/ от бандата на "Ракетите" и Мария, заедно с Бернардо /шеф на "Акулите". Именно тук дешифрирахме тайната, скрита в музикъла - за неговата емоционална интуитивна отдаденост и рефлексивност. Впоследствие се появиха любимците, не само на музикъла-Аделина Кънева/ Мария /, Орлин Горанов/ Чарли/ и Орлин Павлов /Бернардо/. Една жадувана среща на публиката и артисти, един нов свят, роден естествено, сякаш от само себе си. Усещаше се неведомото присъствие на директора на бургаската опера- Александър Текелиев-младши, PR на операта- Виолета Гуджева, звънливият и развълнуван глас на водещата-Дарина Запрянова. Именно тя ни представи част от оркестъра и хора към операта, с диригент Йордан Дафов и концертмайстор Ваня Златева, с 48 музиканта и 12 певци.

Всичко започна със симфонични епизоди из операта "Порги и Бес" на Джордж Гершуин, композирана 1935 г. и призната в САЩ за истинска опера едва през

80-те години на отминалия век./Американска им работа/. Вечната тема за любов-

лин Горанов и Аделина Кънева, напомняйки ни за първообраза- Ромео и Жулиета, въвеждай-

слабост-неотстъпчивост, която компромисите не могат да погубят. Нищо, че липсваше ори-

Много артистичните млади оперни певци Орлин Павлов и Аделина Кънева.
Фото: Маруся КОСТОВА

ва се разигра с особена нежност и неведома тъга, която се почувства в увертюрата и песен на Риф със солист Орлин Павлов. Бяха подбрани различни епизоди от "Уестсайдска история", в който съществуваха моменти на дълбочинен втори план. Това непосредствено докосване на различни съдби и характери ни помогнаха да съпремеем чувствата на изпълнителите, и като певци, и като актьори, за да се превъплатим в тях. "Нещо ми се случи" /песента на Тони/, изпълнена от Орлин Горанов, беше прочувствено впечатлителна. Защото всеки от нас изненадано се е спирал пред пламъка на любовта, който разпалва нашето въображение и стремеж към съвършенство. Любовта преобразява духа и кара нас, мъжете, да рием с крак, както конетерийки земята със своите копита. Последваха танцовите сюити: "Мамбо", "Мария", Сцена на балкона"- изпълнени от Ор-

ки ни в любовната им интрига, продължавайки с "Ръка за ръка, сърце до сърце". Тяхната опитност веднага стигна до нас, вплетена в тембъра на техните гласове, с разтърсващата интонация на текста, заедно с чаровната същност на двамата изпълнители. Мощно прозвуча солото на Орлин Павлов с мъжкия хор- "Яко!" за да почувстваме силата на невидимото и неведомото, облечено в искреност, импулсивност, вътрешна свобода. Прекрасна със своята мечтателна усмивка, колкото уж меланхолична, колкото закачлива ни зарадва да съпремеем заедно и аплодираме в "Чувствам се толкова красива", за да почувстваме сантименталността като единоначалие. С душа, в която гори неукротим огън. Но тук почувствах и тънкия момент, проявен в силата на нейната героиня- зад външната и изящност е стаен безкомпромисен характер, зад женската

Усмивки, аплодисменти, цветя и викове "Браво" заслужиха тримата певци, диригентът и оркестърът с хор от Бургаската опера, редовни гости на Балчик.
Фото: Маруся КОСТОВА

гиналът на Шекспир:"... Двумина млади през стени от злоба/ обикват се под гибелна звезда./

И тази любов, отвела ги до гроба/ погребва с тях и кръвната съдба.../ Ето това е съчинил англичанинът още през 1595 г. Това прозвуча в осъвременен вариант: "Някъде там...Има място за нас..."Тънък момент от психологията за пресъздаване на образи, като светоусещане и самопознание...

Поучително прозвуча най-известната част, емблемата на "Уестсайдска история" при изпълнението на Аделина Кънева и Орлин Павлов в "Америка": "Америка?...О, Америка!...Искам да бъда в Америка..." Остава само Хамлетовата дилема: "Да бъда или да не бъда?" Защото любовта е привилегия за силните и щастливите. По-точно, както е в

певческото словесно изграждане- да се намерят най-точните, най-верните думи. И тримата певци, заед-

традицията на епохата и новаторството съвременен...Всички знаем вече какво се случва в Америка, защото там

Орлин Горанов в по-малко известната си светлина на оперен певец.
Фото: Маруся КОСТОВА

но с останалите, демонстрираха настроението на своите герои с определени индивидуални черти, но в същото време представляват отделен човешки тип, с определен статус в Ню Йоркското общество-свързващо звено при изграждане на героите от операта, вметена в трайността на цялостното звучене в съвременен вид. Много отдавна такива моменти бележат Пирам и Тизда, Херо и Леандър в древната гръцка класика, Тристан и Изолда

няма само злато и изтичане на европейски монети, Америка мирише и на кръв. Много аплодисменти имаше тази вечер в балчишкия културен дом, но най-запомнящото бе невероятното и точно чувство за дисциплина. Характерен белег и отличителна черта, която и този път срещнах в лицето на Държавна опера Бургас, а ние, заедно с техните стойности служители, се превърнахме в своеобразни съучастници на едно невероятно изживяване - удо-

случая, любовта живот ли е? Или любовта означава живот...Остава

от средноевропейската литература. Защото всяко произведение на изкуството е обособено от

волствие от изкуството, с убеждението, че ще има и следващ път!
Георги ЙОВЧЕВ